

สาขาวิชาศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

การสอนเสริมครั้งที่ 2
หน่วยที่ 8 - 15

เอกสารโสตทัศน์ชุดวิชา

10161

ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

THAI FOR COMMUNICATION

សង្គម

ເອກສາրໂສດທັນຽດວິທາ ພາສາໄທຍ່ເພື່ອກາລື່ອສາຮ ກາຣສອນເລຣີມຄວັງທີ 2
ຈັດທຳຂຶ້ນເພື່ອບໍລິການແກ່ນັກຄືກໍາຊາໃນກາຣສອນເລຣີມ

ຈັດທຳດັ່ງຈັບ: ວິຊາຄະນະ ດຣ.ສມເກີຍຣົດ ວິດະນາພັກຊາກຸລ
ຜູ້ຫຼວຍຄະນະຈາກຍົວສັນຕິ ຮັດນໂກຄາ

ບຣະນາຍກາຣ/ອອກແບບ: ທນປະຍົບລື່ອສອນເລຣີມ ສູນຍົດທັນຄືກໍາຊາ
ລຳນັກເທິກໂນໂລຢີກາຣຄືກໍາຊາ

ຈັດພິມພົ: ລຳນັກພິມພົມທາວີທາລັ້ງສູໂທຍ້ອຣມາຍີຣາຊ

ພິມພົທີ: ໂຮງພິມພົມທາວີທາລັ້ງສູໂທຍ້ອຣມາຍີຣາຊ

ພິມພົຄວັງທີ 61 ປາກ 2/2559 ປັບປຸງ

แผนการสอนเสริมครั้งที่ 2

**การสอนเสริมชุดวิชา 10161 ภาษาไทยเพื่อการลือสาร
รายชื่อหน่วยที่สอนเสริม**

- หน่วยที่ 8 ทักษะการอ่าน
- หน่วยที่ 9 การอ่านเพื่อพัฒนาชีวิต
- หน่วยที่ 10 ทักษะการเขียน
- หน่วยที่ 11 การเขียนในชีวิตประจำวัน
- หน่วยที่ 12 ศิลปะการใช้ภาษา
- หน่วยที่ 13 การใช้ภาษาเขิงสร้างสรรค์
- หน่วยที่ 14 การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน
- หน่วยที่ 15 การใช้ภาษาเพื่อศึกษาค้นคว้าและถ่ายทอดความรู้

ประเด็น

1. การอ่าน คือการเปลี่ยนความหมายของภาษา ความรู้สึก ธรรมชาติ และลักษณะธรรมต่าง ๆ ให้เข้าใจด้วยตนเอง การอ่านมีหลายรูปแบบ ทั้งการอ่านเอกสาร เอกสาร บทความ และเอกสารโดยชื่อ และมีวิธีการอ่านที่หลากหลาย ทั้งการอ่านคร่าว ๆ อ่านเก็บความคิด อ่านละเอียด อ่านจดจำ และอ่านบททวน ผู้อ่านควรเลือกใช้วิธีอ่านที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ในการอ่านของตนเอง การอ่านที่ดีควรเริ่มจากการอ่านใจความสำคัญ แล้วนำมารูปความวิเคราะห์ และวิจารณ์ ตามลำดับต่อไป

2. การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาชีวิต เพราะการอ่านเป็นการพัฒนาความรู้ การเพิ่มพูนความรอบรู้ และการพัฒนาจิตใจ การอ่านเพื่อพัฒนาความรู้อาจทำได้ด้วยการอ่านเอกสารวิชาการความรู้ต่าง ๆ ส่วนการอ่านเพื่อการเพิ่มพูนความรู้นั้น อาจทำได้ด้วยการหนังสือต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร และลืออิเล็กทรอนิกส์ ต่าง ๆ และการอ่านเพื่อการพัฒนาจิตใจ อาจทำได้ด้วยการอ่านหนังสือประเภทนวนิยาย เรื่องลึ้น กวีนิพนธ์ และวรรณคดี ทั้งนี้ การอ่านเพื่อการพัฒนาชีวิตจากหนังสือต่าง ๆ ควรเลือกใช้วิธีการอ่านที่เหมาะสมเพื่อได้ประโยชน์จากการอ่านมากที่สุด

3. การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดข้อมูลไปยังผู้อ่าน จึงต้องให้ความสำคัญแก่ความคิดและภาษา คำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการเขียน วิเคราะห์ก่อนผู้อ่าน และสร้างงานเขียนที่มีเอกภาพ สรัตถภาพ และล้มพันธภาพในการเขียนแต่ละครั้ง ผู้เขียนควรรวมข้อมูลและจัดทำโครงเรื่องก่อนลงมือเขียน เรื่องราวของการเขียนที่สำคัญ ได้แก่ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนพรรณนา และการเขียนโน้มน้าว

4. การเขียนในชีวิตประจำวันที่สำคัญ เช่น การเขียนจดหมายและบันทึก ซึ่งมีรูปแบบการเขียนแตกต่างกันตามฐานะ บทบาทหน้าที่ และจุดประสงค์ในการเขียน การเขียนตอบคำถาม รายงาน และบทความ เป็นการเขียนเพื่อสื่อสารความรู้และความคิดเห็นทางวิชาการ และการเขียนสื่อสารผ่านสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารเชิงพาณิชย์ในเรื่องส่วนบุคคลและองค์กร

5. ศิลปะการใช้ภาษา คือ ฝึกมือด้านการใช้ภาษาร่วมกับการใช้ภาษาลีลารตามปกติเพราจะคำนึงถึงความสละสลวยให้เราของภาษาร่วมทั้งอารมณ์ความรู้สึกที่จะเอียดอ่อนของผู้รับสารมากกว่า การใช้ภาษาร่วงมีศิลปะจึงเป็นการแสดงว่ามีฝึกมือด้านการใช้ภาษา รู้จักใช้ภาษาให้มีพลังอำนาจตามที่ตนต้องการและใช้ภาษาร่วงมีการยกโดยศิลปะการใช้ภาษาพบได้ทั้งในระดับคำ ระดับกลุ่มคำ และระดับข้อความ ศิลปะการใช้ภาษาเป็นศิลปะการใช้ภาษาขั้นสูงที่มักพบในคำประพันธ์ของไทย

6. การใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์เป็นการใช้ภาษาร่วงที่แสดงความคิดเริ่มหรือสร้างสรรค์ของผู้ใช้ภาษา ซึ่งแบ่งแตกต่างไปจากการใช้ภาษาร่วงของผู้อื่น และมีความเป็นตัวของตัวเอง ลักษณะของภาษาเชิงสร้างสรรค์อาจเกิดจากการต่อยอดการใช้ภาษาร่วงที่มีมาก่อนให้มีลักษณะแบ่งใหม่ หรือเป็นการประดิษฐ์คิดค้นภาษาใหม่ ๆ ล้านวนเปรียบเทียบใหม่ ๆ วิธีการใช้ภาษาร่วงมีการนำเสนอบที่แบ่งใหม่จากความคิดที่แบ่งไปกว่าของผู้อื่น การใช้ภาษาร่วงสร้างสรรค์พบได้ในงานเขียนประเภทต่างๆ ทั้งที่เป็นงานเขียนร้อยแก้วหรือร้อยกรอง

7. การใช้ภาษาในชีวิตประจำวันที่สำคัญ เช่น การจับประเด็น ทั้งการฟังและการอ่านในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งช่วยให้การลีลารมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดการคิดวิเคราะห์ และการนำเสนอหรือประเด็นที่ได้ไปใช้ประโยชน์ การจับใจความสำคัญและการสรุปสาระสำคัญ เป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียนย่อความ เพื่อให้สามารถนำความคิดที่สรุปและเรียบเรียงไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

8. การใช้ภาษาเพื่อศึกษาค้นคว้าและถ่ายทอดความรู้ มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาตนเอง เนื่องจากการค้นคว้าความรู้เป็นการแล้วหาความรู้อย่างเป็นระบบ จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ส่วนการถ่ายทอดความรู้นั้น เป็นการนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าไปถ่ายทอดให้แก่บุคคลอื่น ๆ ผ่านการบรรยายและอธิบาย ซึ่งทำให้ความรู้ที่ได้จากการค้นคว้ามีขยายสู่วงกว้าง โดยการค้นคว้าทางวิชาการนั้น จำเป็นต้องมีการใช้อ้างอิงทางวิชาการเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่งานศึกษาค้นคว้า

วัตถุประสงค์

1. นักศึกษาได้ทบทวนเนื้อหาเอกสารการสอนหน่วยที่ 8 – 15
2. นักศึกษาสามารถสรุปสาระลังขขของเนื้อหาหน่วยที่ 8 – 15 ได้
3. นักศึกษาได้ทำแบบฝึกหัดเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาหน่วยที่ 8 – 15 ได้
4. นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นและแสดงความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาหน่วยที่ 8 – 15 ได้

กิจกรรมการสอนเสริม

1. ประเมินผลก่อนและหลังการสอนเริ่มโดยใช้แบบทดสอบในแบบฝึกปฏิบัติ
2. ทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน
3. อภิปราย ตอบข้อซักถาม และสรุปแนวทางการศึกษาชุดวิชาภาษาไทยเพื่อการลีลาร

สื่อสอนเสริม

1. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทยเพื่อการลีดลาร เล่ม 2
2. แบบฝึกปฏิบัติ
3. เอกสารโพสต์ทัศน์การสอนเสริม ครั้งที่ 2
4. แบบประเมินผลความคิดเห็นของนักศึกษาที่เข้ารับการสอนเสริม

การประเมินผล

1. ลังเกตความสนใจและการมีส่วนร่วมฝ่ายทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน
2. ประเมินผลจากการทำแบบทดสอบในแบบฝึกปฏิบัติ
3. ประเมินผลจากแบบประเมินการสอนเสริมของสำนักบริการการศึกษา

การสอนเสริมช่วงที่ 1 (9.00-12.00 น.) หน่วยที่ 8-12 (5 หน่วยการสอน)

กิจกรรมการเรียนที่ 1: ฝึกการอ่าน

1. ให้นักศึกษาคึกข่ายเนื่องจากแต่ละหน่วย โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบบูร่วมมือ ใช้กระบวนการกรุ่มเพื่อคึกข่ายหน่วยการสอน โดยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
 2. ศึกษาการสรุปสรัส始ทั้งหน่วย โดยใช้แผนภูมิประกอบ การอภิปราย การตอบปัญหา

การบันทึกข้อมูล

ชื่อกลุ่ม.....

สมาชิกในกลุ่ม

ผลสรุปจากการเรียนร่วมกัน

กิจกรรมการเรียนที่ 2: พื้นฐานการอ่านสำหรับนักศึกษา มสธ.

นักศึกษา มสธ. ควรมีพื้นฐานการอ่านที่นำไปใช้เป็นเครื่องมือคึกข่ายในระบบการศึกษาทางไกล มีความสามารถในการอ่านอย่างเข้าใจ โดยใช้วิธีการอ่าน 4 แบบ ได้แก่ 1) อ่านฉบับใจความ 2) อ่านสรุปความสำคัญ 3) อ่านค้นหาคำสำคัญ และ 4) อ่านแล้วทำแผนภาพความคิด เพื่อทบทวนวิธีการอ่าน จึงขอให้นักศึกษาฝึกอ่านบทความและตอบคำถามที่กำหนดให้ ต่อไปนี้

บทความที่ 1 สังคมไทย

ในล้วนของลังคม “ไทย” ก็ควรจะเน้นให้เด็กรู้จัก “รากเหง้า” ของตนเองมากขึ้น โดยเชื่อว่าการที่จะให้เด็กรู้จักอนุรักษ์และห่วงแห่นเอกสารลักษณ์ทางวัฒนธรรมของลังคมไทยนั้น ต้องเริ่มที่การให้เด็ก “รู้จัก” ความเป็นมาของลังคมไทยอย่างแท้จริงก่อน ให้เห็นและตระหนักอย่างซาบซึ้งถึงคุณค่าและความลับเอียดอ่อนทางวัฒนธรรมที่กล่อมเกลาจิตใจคนไทยมาทุกช่วงอายุคน ก่อนที่จะนำเด็กไปให้ “รัก” ความเป็นไทยด้านจิตวิญญาณ ไม่ใช่ด้วยการท่องบ่บ่วนวิชา จะมีล้วนช่วยได้มากที่สุดและน่าจะมีการปรับปรุงอย่างมาก คือ วิชาประวัติศาสตร์ที่ “พูดความจริง” กับเด็กของเราให้มากขึ้นถึงความหลากหลายในเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ของคนไทย และสามารถอยู่ร่วมกัน และแก้ปัญหาร่วมกันที่เป็นลักษณะโดดเด่นเหนืออื่นๆ ประเทศที่ยังคงมีการแบ่งชั้นวรรณะอยู่ รวมถึงการสอนให้เด็กรู้จักคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับเรื่องราวความเป็นไปทางประวัติศาสตร์ เพื่อให้เด็กเกิดความซาบซึ้งในวิรกรรมของประชาชนที่ไม่ใช่เมืองเดียวเรื่องการทำสครามแต่เป็น “วีรกรรมทางความคิด” ในการคิดค้นลิ่งดี ๆ และการแก้ไขปัญหาให้ลังคมไทย

(อมรริชร์ นครทรรพ ความฝันของแผ่นดิน พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ตะวันออก 2540

หน้า 106-107)

คำถาม

1. การเรียนวิชาประวัติศาสตร์มีประโยชน์อย่างไร

.....
.....
.....

2. ถ้าเรียนประวัติศาสตร์แนวใหม่ในรรศน์ของผู้เขียน ผู้เรียนจะมีทัศนคติต่อคนไทยอย่างไร

.....
.....
.....

3. ข้อเขียนนี้จะท้อনให้เห็นปัญหาการเรียนวิชาประวัติศาสตร์แบบเก่าอย่างไร

.....
.....
.....

4. สรุปใจความสำคัญ

.....
.....
.....

5. สรุปแนวคิดหลัก

.....
.....
.....

6. เขียนแผนภาพความคิด

.....
.....
.....

บทความที่ 2 กีฬา ดนตรี ศิลปะ เพื่อการให้ “ทางออก” แก่ชีวิต

กีฬา ดนตรี ศิลปะ และนันทนาการต่าง ๆ ควรได้รับการเน้นหนักไม่มาก่อนไปกว่าการเรียนเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ด้วยเป็นการเรียนรู้ที่จะให้สุนทรียภาพและ “ทางออก” จากความเครียด และการแข่งขันในชีวิตยุคใหม่ ในด้านกีฬานั้น ยังควรเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การเล่นกีฬาเป็นทีม ความสามัคคี การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย การเคารพติกาและวินัย และในด้านศิลปะ ดนตรี และนันทนาการ ต้องเป็นการสร้างสรรค์จินตนาการ และความอ่อนโยนในจิตใจของผู้เรียน และในภาพรวมแล้ว การเรียนกีฬา ดนตรี หรือศิลปะแข่งได้ก็ตามควรเรียนถึงขั้นให้ “เป็น” และสามารถที่จะให้เด็กเล่น กีฬา ดนตรี หรือศิลปะ นำไปเป็นงานอดิเรก ชีวิตได้ผ่อนคลายจากความเครียดในการทำงานและการแข่งขันในลังคอม

เมืองไทยเรียบง่ายต้องการแหล่งฝึกสุนทรียภาพทางดนตรี ศิลปะ และกีฬาสำหรับเด็กอีกมาก และรัฐบาลก็พึ่งลงทุนด้านนี้อีกมากเข่นกัน เพื่อให้เครื่อง “จรวโลงใจ” และ “ยาวยเศษ” เหล่านี้เข้าถึงประชาชนทุกระดับชั้น และให้ “ทางออก” จากโลกอันวุ่นวายในชีวิตประจำวันแก่คนทุกคน

ในลังคอมยุคโลกาภิวัตน์นี้ คนจะรวยหรือไม่รวยต่างก็ต้องการ “ทางออก” จากความเครียดเท่า ๆ กันทั้งนั้น

(อมรรัชช์ นครทรรพ **ความฝันของแผ่นดิน** พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ โรงพิมพ์ตะวันออก 2540

หน้า 106-107)

คำถาม

- การเรียนวิชาพลศึกษา ดนตรี และศิลปะมีประโยชน์อย่างไร

.....

.....

.....

- หากได้เรียนวิชาทั้ง 3 วิชานี้ นักศึกษาคิดว่าปัญหานักเรียนยกพวกตีกันได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

- สรุปใจความสำคัญ

.....

.....

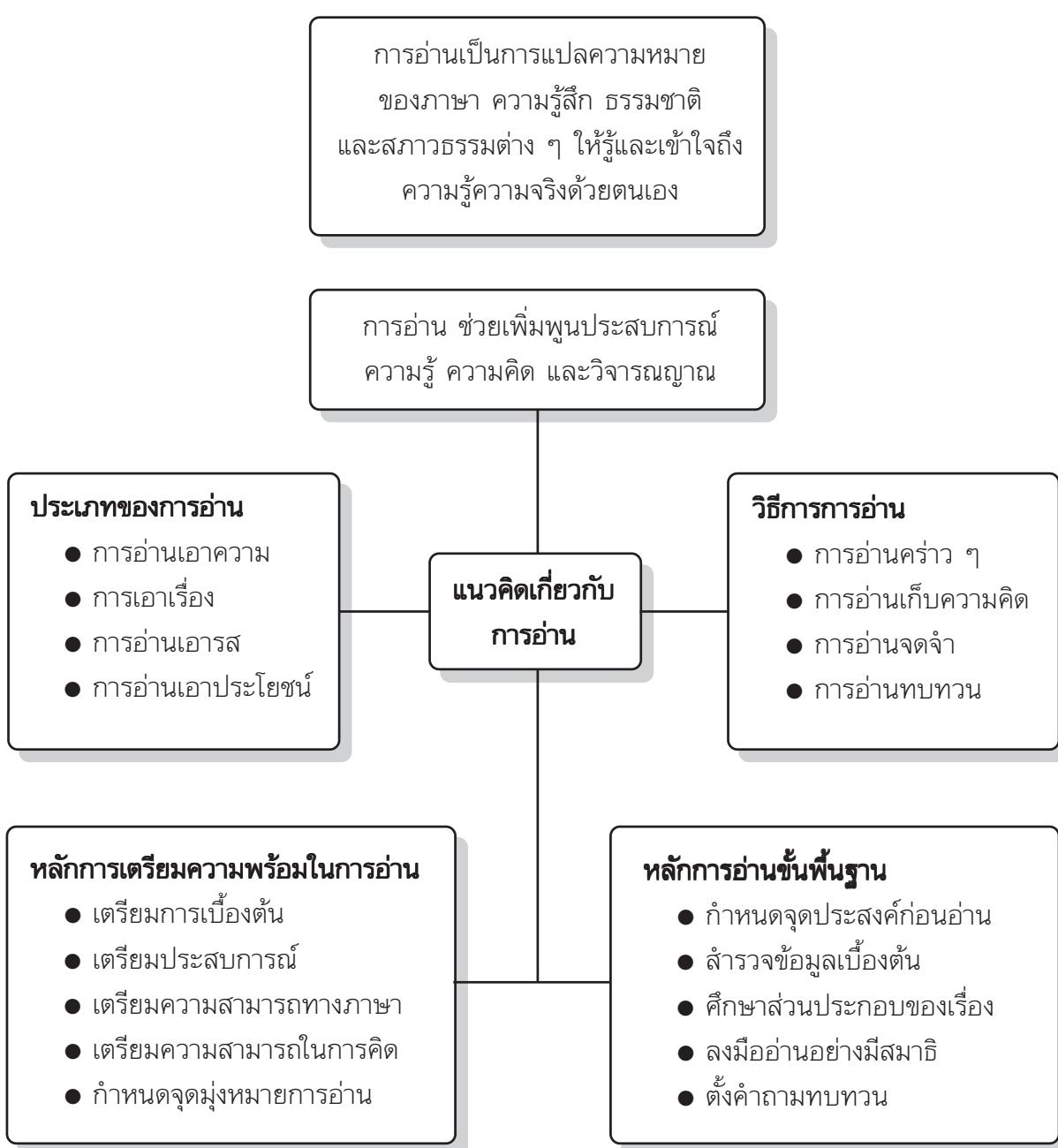
.....

4. สรุปแนวคิดหลัก

5. เขียนแผนภาพความคิด

สื่อเสริมประกอบการศึกษา

หน่วยที่ 8 ทักษะการอ่าน

การอ่านจับใจความ ควรใช้กระบวนการ
ขั้นอ่าน ขั้นคิด และขั้นเขียน
เพื่อสรุปใจความสำคัญ
ในลักษณะของการสรุปความ

การอ่านวิเคราะห์ ควรใช้การ
พิจารณาแยกแยะประเภท เนื้อหา
การใช้ภาษาในเรื่องที่อ่าน ตลอดจน
พิจารณาข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น
และกล่าววิธีการใช้ภาษา

การพัฒนา ทักษะการอ่าน

การอ่านวินิจ ควรใช้ทักษะการอ่าน
จับใจความสำคัญ การอ่านวิเคราะห์
และวิธีการต่าง ๆ เพื่อพิจารณา
เนื้อความ นำเสนอด้วย ทำให้ และความ
มุ่งหมายของงานเขียนต่าง ๆ

การอ่านวิเคราะห์ ควรใช้แนวคิดต่าง ๆ
เช่น สูตรรากฐาน คุณธรรม คำสอน
ประวัติศาสตร์ ฯลฯ เพื่อตัดสินเรื่องที่
อ่านว่ามีความงาม ความดี หรือ
ข้อบกพร่องอย่างไร

หน่วยที่ 9 การอ่านเพื่อพัฒนาชีวิต

การอ่านพัฒนาความรู้

เป็นการอ่านเอกสารวิชาการประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือวิชาการ (ตำรา หนังสืออ้างอิง) บทความวิชาการ และรายงานการวิจัย โดยมีจุดประสงค์เพื่อแสวงหาและเพิ่มพูนความรู้

การอ่านเพื่อพัฒนาชีวิต

การอ่านเพิ่มพูนความรอบรู้

เป็นการอ่านเพื่อขยายเติมเต็มความรู้รอบตัว และประสบการณ์ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และลืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ

การอ่านพัฒนาจิตใจ

เป็นการอ่านเพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลินและพัฒนาจิตใจของผู้อ่าน เช่น การอ่านบันเทิงคดี (นวนิยาย กวีนิพนธ์) การอ่านสารคดี (สารคดีทั่วไป สารคดีเชิงวิชาการ)

หน่วยที่ 10 ทักษะการเขียน

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียน

- การเขียน คือ การถ่ายทอดความคิด ข้อมูลความรู้ และความรู้สึก ออกรูปเป็นตัวอักษร
- องค์ประกอบสำคัญของการเขียน คือ ความคิด และภาษา
- ก่อนเขียนควรวิเคราะห์ผู้อ่าน ทางด้านภูมิหลัง จิตวิทยา และตัวแปรทางสังคม
- การเขียน อาจมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างอารมณ์ และความรู้สึก สร้างความรู้ความเข้าใจ และเพื่อให้เชื่อและยอมรับ
- งานเขียนที่ดี ควรมีเอกภาพ สร้างภาพ และล้มพันธภาพ

การทำโครงเรื่องและย่อหน้า

- ควรเลือกเรื่องที่รู้และหาข้อมูลได้ และตั้งชื่อเรื่องโดยพิจารณา จุดประสงค์ในการเขียนและชนิดของงานเขียน
- การทำโครงเรื่อง เริ่มต้นจากการรวบรวมความคิดและข้อมูล การจัดระเบียบความคิด และจึงทำโครงเรื่อง
- การเขียนย่อหน้า เป็นการวางแผนของประโยชน์ใจความหลัก และขยายความ มี 4 ชนิด คือ ย่อหน้านำความคิด ย่อหน้าแสดงความคิด ย่อหน้าสรุปความคิด และย่อหน้าอย่างความคิด

ทักษะการเขียน

การเรียนเรียงเนื้อหา

- การเขียนเล่าเรื่อง ควรใช้วิธีการบรรยายและอธิบายความ
- การเขียนพรรณนา ควรเขียนให้ผู้อ่านสามารถสร้างจินตนาการได้ โดยการใช้น้ำเสียงและภาพพจน์
- การเขียนโน้มน้าว ควรศึกษากลุ่มเป้าหมาย ใช้หลักจิตวิทยา ให้เหตุผล ใช้ภาษาเร้าอารมณ์ เพื่อจูงใจผู้อ่าน

หน่วยที่ 11 การเขียนในชีวิตประจำวัน

การเขียนในชีวิตประจำวัน

การเขียนจดหมายส่วนตัวและบันทึก

- **การเขียนจดหมาย** เป็นการลือสาระระหว่างบุคคล หากเป็นจดหมายส่วนตัวอาจใช้ภาษาเขียนอย่างไม่เป็นทางการ ขณะที่จดหมายทางธุรกิจจะใช้ภาษาเขียนแบบเป็นทางการมากกว่า
- **การเขียนจดหมายทางราชการ** ควรใช้รูปแบบและวิธีการเขียนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณฯ
- **การเขียนบันทึก** เป็นการบันทึกความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ หรือเขียนเพื่อเตือนความจำ ค้นคว้า และอ้างอิงทางวิชาการ

การเขียนตอบคำ答 รายงาน บทความ และสารคดี

- **การเขียนตอบคำ答** เป็นการเขียนอธิบายหรือชี้แจงข้อเท็จจริง ให้ความคิดเห็นหรือแนวปฏิบัติต่าง ๆ
- **การเขียนรายงาน** เป็นการเขียนบอกเล่าเรื่องราวและข้อมูลต่าง ๆ เพื่อการปรับปรุงพัฒนาบุคลากรและหน่วยงาน
- **การเขียนบทความและสารคดี** เป็นการเขียนอธิบายข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็น โดยการใช้ภาษาที่ให้ความรู้และความเพลิดเพลิน

การเขียนผ่านลือ

- **การเขียนประชาสัมพันธ์** เป็นการเขียนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทำให้เกิดความร่วมมือของสองฝ่าย
- **การเขียนผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์** ที่สำคัญ เช่น การเขียน博文 เว็บไซต์ การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

หน่วยที่ 12 ศิลปะการใช้ภาษา

ความหมายและความสำคัญของศิลปะการใช้ภาษา

● ศิลปะการใช้ภาษา คือ ฝีมือด้านการใช้ภาษาที่มีมากกว่าการใช้ภาษาลีลารตามปกติทั่วไป เพราะคำนึงถึงความไฟเราะของภาษา การแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่ละเอียดอ่อนมากกว่า

● ความสำคัญของศิลปะการใช้ภาษา

- มีผลต่อจิตใจของผู้รับสาร
- สามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้
- oward ภูมิรู้ด้านภาษา
- ทำให้เห็นความรุ่มรายของภาษาไทย
- สร้างความความเพลิดเพลินบันเทิงใจ

ศิลปะการใช้ภาษา

ศิลปะการใช้ภาษาในภาษาเขียน

- ใช้ภาษาเพื่อไม่ให้ผู้รับสารซุ่นคึ่งใจ
- ใช้คำที่มีลัมพังคล้องจอง
- ใช้คำพ้อง
- ใช้คำลับที่
- ใช้คำในบริบทใหม่
- แปลงคำเพื่อเลี่ยงคำหยาบ
- ฯลฯ

ศิลปะการใช้ภาษาในภาษาพูด

- ใช้ภาษาเรียบง่าย สุภาพ มีมารยาท ลีกความชัดเจน
- ใช้ภาษาเพื่อเลี่ยงคำหยาบคาย
- ใช้ภาษาที่มีลัมพังคล้องจอง
- ใช้ภาษาที่เป็นอักษรย่อ
- ศิลปะการใช้ภาษาพูดที่ไม่เป็นทางการ
- ฯลฯ

ศิลปะการใช้ภาษาในระดับคำ

- ใช้คำที่มีเสียงพยัญชนะเลียงเดียวกัน
- ใช้คำที่มีเสียงสะเสียงเดียวกัน
- ใช้คำที่มีเสียงวรรณยุกต์ต่างระดับ
- ฯลฯ

ศิลปะการใช้ภาษาในระดับกลุ่มคำ

- ใช้เพื่อเน้นย้ำ
- ใช้เพื่อให้เกิดความไฟเราะ
- ใช้เพื่อให้เกิดความสละลวน
- ฯลฯ

ศิลปะการใช้ภาษาในระดับข้อความ

- เพื่อเน้นจากของเรื่อง
- เพื่อเน้นย้ำความหมาย
- ฯลฯ

กิจกรรมการเรียนที่ 3: อ่านและวิเคราะห์กลวิธีการเขียนและศิลปะการใช้ภาษา จากข้อเขียนที่กำหนดให้ต่อไปนี้

แม่ภาษาเยี่ยม

พี่ประภาส

ดิฉันทำงานมาได้หกเดือนแล้ว ได้งานตั้งแต่ก่อนเรียนจบ ถึงแม้จะเป็นงานแบบที่ไฟฟัน แต่ลังคอม ในที่ทำงานที่ทำเอกสารจะรับไม่ได้ ไม่น่าเชื่อเลยว่าคนรอบ ๆ ตัวเอง จะแบ่งเป็นฝักเป็นฝ่าย ใครไม่อยู่ฝ่ายตัว เองก็จะนินทา ที่รับไม่ได้ที่สุดก็เพื่อนที่นั่งทำงานติดกัน ทำงานเอาหน้าเฉพาะหัวหน้าเข้ามา อยากทำงานใหม่ หาลังคอมใหม่ ๆ อยู่ แต่ก็ยังไม่กล้าออก เพราะแม่ชูว่า ถ้าออกแล้วไม่ได้งานใหม่ แม่ก็จะไม่เลี้ยงแล้ว พี่ประภาสมีอะไรแนะนำคนที่จำเป็นต้องอยู่ในที่ ๆ ไม่อยากอยู่บังมั้ย ทุกวันนี้ไปทำงานแบบพอดีผ่านไปวัน ๆ

ฝากคิดถึงแม่เวลาด้วย ขอบแม่เวลาทุกตอนเลย อยากให้แม่ภาษาอยู่ที่อพพิศที่นี่บ้าง เพื่อจะช่วยแก้ให้อะไรมันดี些

เด็กจบใหม่

ผมเองก็คิดถึงแม่ไม่แพ้กัน อย่างระนั้นเลย ให้แม่ภาษาเยี่ยมพากเรกันเสียหน่อยคงจะดี ตั้งแต่พิมพ์ดีลูกสาวคนเล็กสอนเข้ามายาลัยได้ ก็เพิ่งครั้งนี้แหละที่แม่มาได้มานอนค้างกับลูกที่หอพัก เอกชนข้าง ๆ มหาวิทยาลัย

“แม่ได้ยินใหม่” พิมพ์ดีเอี่ยงปากตามทันทีที่แม่ภาษาออกจากห้องน้ำ

แม่ภาษาเอาผ้าเช็ดตัวมาตากที่ร้าวตากผ้าในห้อง “เลียงอะไรหรือ”

“กีเลียงที่มันดังเข้ามาทางบ้านเกร็ดห้องน้ำนะ” ลูกสาวตอบ “ด้านหลังห้องน้ำมันเป็นครัวของร้านอาหารอีกชอยหนึ่ง พากแม่ครัวพากเด็กเสิร์ฟคุยกันเลียงดังจริง”

แม่ภาษาเดินมาบันทึก “อือ...ได้ยินก็ไม่เห็นมีอะไรนี่ พังขาดุกก็เพลินดี นี่ได้รู้สูตรอาหารด้วย”

“เพลินตรงไหนกันแม่” พิมพ์ดีเดินตามมาบันทึก

แม่ภาษาไม่ตอบ สะกิดลูกสาวให้ดูนอกหน้าต่าง “กินชาลาเปาใหม่ เดี่ยวแม่ลงใบซื้อให้”

“ทำไม่แม่รู้จะว่ามีขาย” พิมพ์ดีทำหน้าสงสัย “แม่เพิ่งมาถึงเมื่อคืน แล้วร้านເຍີທີ່ຂາຍແຕ່ຕອນເຊັກບັດຕອນກລາງວັນ”

“แก่ไม่ได้ยินเลียงเปิดไฟหนอนິ້ງหรือຍ່າງໄຮ” แม่ภาษาลุกขึ้นล้วงกระเบ้าสถาบัน “เลียงພາກນຸ້ນິ້ງແບບນີ້ พັງຍ່າງໄຮກີຟັກອອກ ຈະເອາໄສ້ວ່າໄຮຍາຍພິມພົ່ງ”

“ຫຼູເອານຸນິ້ງຈີບດີກວ່າ” พิมพ์ดีดึงชายเลือดแม่ภาษา “ແມ່...ເວື່ອງຍ້າຍຫອພັກແມ່ວ່າໄງ້ ທອນນີ້ຫຼູໄນ້ຂອບຈິງ ບໍ່ເສີ່ງດ້ຽນກວນ ແມ່ກີໄດ້ຍືນໃຫ້ໄໝ ດ້ານຫຼັນນີ້ຈົບແຈໄປໜົດ ມີທັງເລື່ອງຮັດວິ່ງ ເລື່ອງຄນັ້ນຂ້າຍຂອງດ້ານຫຼັນນັ້ກີຕິດຄວ້າຮ້ານອາຫາຣເລື່ອງຄຸຍກັນທັ້ງວັນ”

“ແມ່ກຳລັບວ່າດູແລ້ວສຸກດີ ເວລາມີຄົນຂໍ້ອົບໜ້າຍນີ້ມັນດູມີໜົວຕົວໜີ້ວ້າວ່າອົກ”

ແມ່ເກາເປົ່າຍືນເວື່ອງ “ແລ້ວຍາຍແກ້ວຽມເມຕຂອງແກບເປັນຍ່າງໄຮບ້າງ ນີ້ໄປອອກຄ່າຍຍັງໄມ່ກຳລັບໃໝ່ໄໝ”

“ນີ້ລັຍກີດີອູ້ທ່ຽກ ເລື່ອຍ່າງເດືອນນອນກຣນ ຜູ້ທູ່ມີອະໄຮກີໄມ່ຮູ້” ພິມພົ່ງດີປິ່ນກະປອດກະແປດຕ່ວ່າ

“ແມ່ທ້ວເຮັາໂອະໄຮ”

แม่เบาเดินยิ่มไปที่ประตูห้อง “แกนี้ยังไม่รู้ตัว yay พิมพ์ เมื่อคืนแกกันองกรณ์ ตกลงเสาขันมีจีบันนะ แต่เดี๋ยวแม่เอาชาลาเปปามาเผื่อด้วย”

“ไม่จริงหรอกแม่ หนูกรณ์ให้หนัน” พิมพ์ดีตามะเขียวที่ถูกหาว่าตัวเององกรณ์ ระหว่างทางเดินจากหอพักไปมหาวิทยาลัย

“แม่นั่งรถเมลล์สาย 34 หน้ามหาวิทยาลัย หนูไปลงอนุสาวรีย์ชัยฯ แล้วแม่ค่อยต่อรถไปบางซื่อ” พิมพ์ดีบอกทาง “แม่ส่งกระเบื้ามาหนูช่วยถือ”

“ถ้าถึงอนุสาวรีย์แล้วแม่ไปถูก” แม่เบาส่งกระเป้าให้ลูกสาว “แม่ค้างบ้านป้าไฟแค่คืนเดียว แล้วมะรืนแม็กจะไปเยี่ยมมายาน้อยที่สังขลาแล้ว”

เดินเงียบอยู่ลักษัพักพิมพ์ดีก็พูดขึ้นมา

“แม่...ย้ายหอพักได้ใหม่ เพิ่มอีกเดือนละแค่ลีร้อยเอง เลยอีกสองช่วงตึก แล้วก็ไม่พุกพล่านด้วย” ครัวน้ำพิมพ์ดีใช้ลูกอ่อน

“ครัวว่าเดือนละแค่ลีน้อย ตั้งลีร้อยก็ไม่ว่า ลีร้อยนี่ปีหนึ่งลีพันแปดคนนะ” แม่เบาใช้วิชาเศรษฐศาสตร์ “ลีพันแปดคนนี่เอากลับชื่อหนังสือเรียนไม่ติดกว่าทรือ”

“อีกหอนึงมันเงียบกว่าນะแม่” ลูกสาวยังคงอ่อน

“ไม่รู้สิยายพิมพ์ ไอที่แกกว่าเงียบ ๆ แม่ก็เดินไปคุณมาเมื่อเช้า ตอนลงไปชื่อชลาเปาแล้ว แม้ว่ามันเงียบจนไม่น่าไว้ใจ”

“ไม่น่าไว้ใจ” พิมพ์ดีทวนคำ

“ราคานาดนั้น ใหม่นาดนั้น แล้วไม่มีคนพักเลย บางทีมันอาจเปลี่ยวเกินไปก็ได้ แล้วที่แกอยู่ทุกวันนี้ แม่ก็ว่ามันไม่เห็นจะหนวกหูตรงไหน แม้ว่ามันก็น่ารักดี เป็นหอพักเล็ก ๆ ร้านขายของก็เยอะแยะ ทางของกินสะดวก”

สองแม่ลูกเดินเดียงกันจนมาถึงป้ายรถเมลล์หน้ามหาวิทยาลัย

“แม่ไม่หนวกหู แต่หนูหนวกหูนี่ แล้วก็หายแก้วรูมเมตอิก” ลูกสาวแม่เบาพูดขึ้นหลังเงียบไปนาน แม่เบาขัดขึ้นทันที “ไม่ต้องพูดเรื่องนี้เลยยายพิมพ์ แกก็บอกเองว่า แกวนิสัยดี เทตุผลที่ไม่เกี่ยว แกอย่างรักแม่น้ำารวมด้วย แม่ไม่ชอบ พูดเหลือไปเรื่อย เดี๋ยวจะกล้ายเป็นว่าเพื่อนแกไม่ต้องไปอีกคน อีกอย่าง แกอยู่ที่หอนี้อีกปีเดียว แกก็ได้คิวเข้าไปอยู่หอพักของมหาวิทยาลัยแล้วนี่”

“ครัวว่าปีเดียว ตั้งลีบสองเดือนไม่ว่า” พิมพ์ดีใช้วิธีการเดียวกับแม่เบาย้อนบ้าง

แม่เบาเงียบไป

“แม่...ให้หนูใช้เงินที่เก็บไว้ในธนาคารมาช่วยแม่ออกค่าหอใหม่ก็ได้นะ เพิ่มอีกเดือนละลีร้อย ให้หนูออกร้อยหนึ่งก็ได้” พิมพ์ดียังไม่ยอมแพ้

“แม่ว่าไง”

แม่เบาเงียบเหมือนคิดอะไรอยู่

“เอ้า...ให้หนูออกสองร้อยก็ได้ คนละครึ่ง” พิมพ์ดีรุกอิก

แม่เบาใบก้มมือลูกสาวให้หนุดพูด แล้วก็นั่งยอง ๆ วางกระเบ้าใบเล็กลงข้าง ๆ กอตันกระดุมทองที่ปลูกข้างทางหน้ามหาวิทยาลัย

“มีอะไรหรือแม่” พิมพ์ดีนั่งลงตาม

แม่เบาค่อย ๆ แหกตันกระดุมทองออก

“ทองคำเสี้ยด้าย”

จึงหรือด้วยความนิ้วกำยได้ ก กระโดดออกมานอกกระดุมทองที่แม่ Vega เหตุเป็นทางออก แล้วก็กระโดดมาเกาะอยู่บนในกระดุมทอง

“ສຶດໍາຂລັບຈົງ ໆ ຕັນນີ້ ເອ...ໄມ່ນ່າເຊື່ອນະວ່າໃນກຽງເທິພາ ຈະຍັງມີຈິງຫວີດອຍໆ” ແມ່ເກາລກຂຶ້ນຢືນ

พิมพ์ดีลูกขี้นียนตามด้วยสีหน้า sangsāy “แม่รู้ได้อย่างไรว่ามีจิ้งหรีดอยู่ในพัมไน์”

“นี่ย้ายพิมพ์ แก่ไม่ได้ยินเสียงหรือไม่ มันร้องออกดังอย่างนั้น” แม่เกยิม

“เสียงรุณบนถนนดังอย่างนี้นี่นะ” พิมพ์ดีแลกลงใจว่าแม่ได้ยินได้อย่างไร แล้วคนบนท้องถนนที่ป้ายรถเมล์อีกเล่า ทำไมไม่เห็นใครได้ยินอย่างแม่

“พิมพ์ดี แม่จะบอกอะไรให้ คนเรานี่เลือกที่จะได้ยินเสียงอะไรก็ได้ที่ตัวเองอยากได้ยิน ได้เห็นอะไร ก็ได้ที่ตัวเองอยากเห็นเสมอ เราเลือกได้นะลูก” แม่ゲームองโปรดฯ “คุยกับไวนิลพิมพ์”

แม่เกาหิบเหรียญห้าอกมาเหรียญหนึ่ง ทึ้งลงไปบนถนน คนเดวป้ายรถเมล์สองสามคนหันมาตามเลี้ยง

“เลี่ยงรถร้านถนนยังดังเหมือนเมื่อกี้” แต่คราวนี้มีคนได้ยินแล้ว” ว่าแล้วแม่ Vega ก็มลงเก็บเหรียญห้าบทขึ้นมา

พิมพ์ดียังคงหันไปมองจี้่หรีดตัวนั้นนิ่งอยู่

“สาย 34 มาแล้ว” แม่เภารับกระเป้าใบใหญ่จากลูกสาว “ปิดเทอมนี้กลับบ้านนะลูก”

พิมพ์ดีล่งกระเป่าให้แม่ “ฝากคิดถึงป้าไฟกับพี่น้อยด้วย” ไม่รู้ว่าแม่ภาคใต้ไปเองหรือเปล่าที่เห็นลีหน้าของพิมพ์ดีเปลี่ยนไป เหมือนมีรอยยิ้มน้อย ๆ ประทับอยู่ แม่ภาคตอบใบหน้าลูกสาวแบบนี้มากกว่า

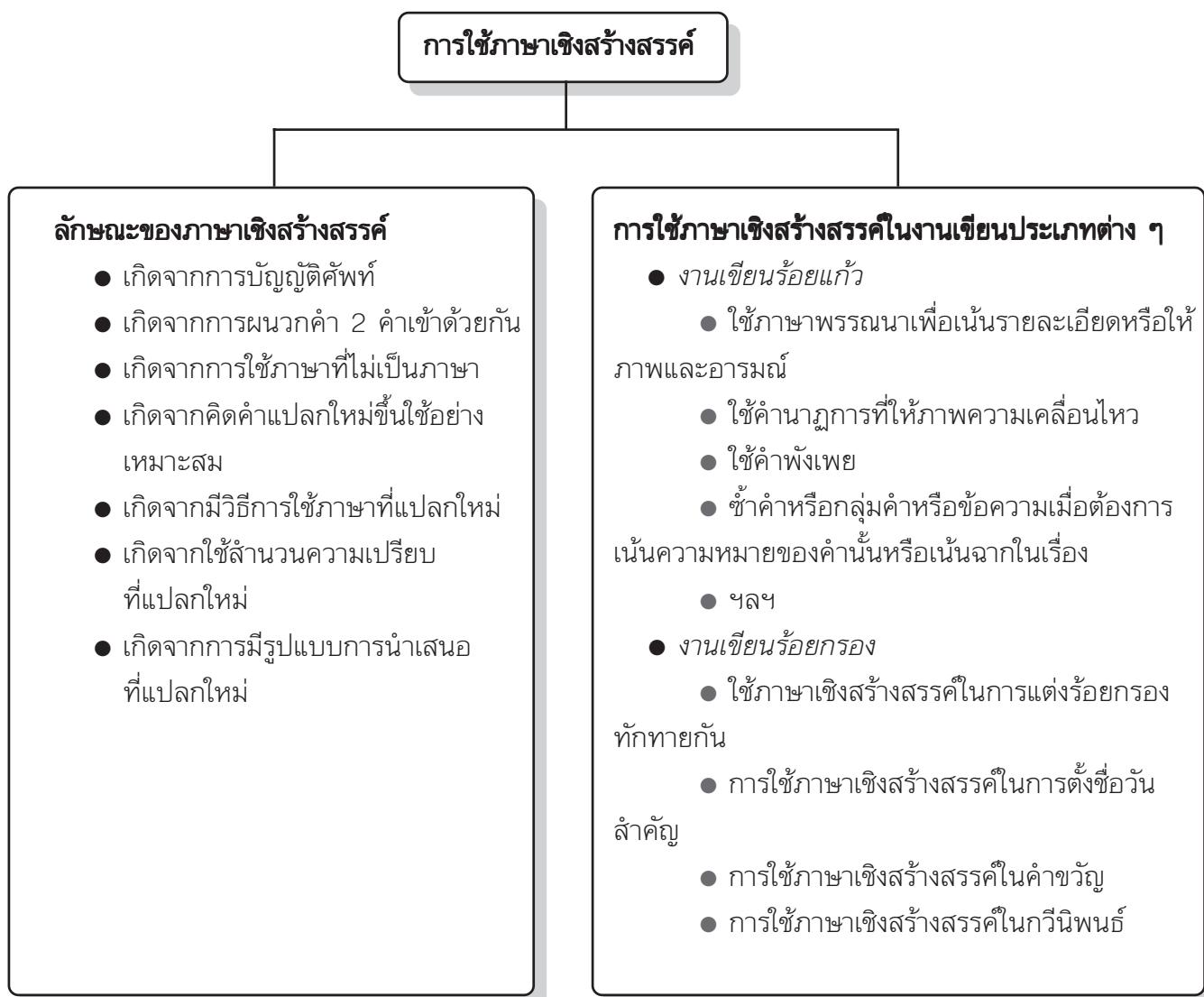
ตัวแม่เกาลงกีไม่เคยถามหรือกว่าลูกสาวคิดอย่างไรในวันนั้น รู้แต่ว่าสิบสองเดือนก่อนที่พิมพ์ได้จะได้คิวเข้าไปอยู่หอพักของมหาวิทยาลัย พิมพ์ดีไม่เคยพูดเรื่องขอร้ายหอพักอีกเลย

การสอนเสริมช่วงที่ 2 (13.00–15.00 น.) หน่วยที่ 13–15 (3 หน่วยการสอน)

กิจกรรมการเรียน

1. แบ่งกลุ่มศึกษาเนื้อหาในแต่ละหน่วย
2. รายงานผล โดยใช้แผนภูมิประกอบ และยกตัวอย่างเพิ่มเติม

หน่วยที่ 13 การใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์

หน่วยที่ 14 การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

การจับประเด็นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

- **การจับประเด็นจากการฟัง** ทำให้เข้าใจสาร เจตนา และท่าทีของผู้ล่วงสารในชีวิตประจำวัน
- **การจับประเด็นจากการอ่าน** ทำให้มีวิจารณญาณ ได้รับคุณค่าจากการอ่าน และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต

การจับใจความสำคัญและการสรุปสาระสำคัญ

- **พนิจประโยชน์ใจความสำคัญ** ตามลักษณะของย่อหน้า
- **จับใจความสำคัญ** วิเคราะห์แยกแยะส่วนที่เป็นใจความหลักและใจความรอง
- **สรุปสาระสำคัญ** จับประเด็นหลัก ประเด็นรอง และลำดับความคิดอย่างเป็นระบบ

การย่อความและการสรุปความ

- **การย่อความ** ควรสรุปใจความต่าง ๆ ได้ครบถ้วน ตรงความหมายเดิม และเรียบเรียงเป็นภาษาของตนเองที่流利 อ่านแล้วเข้าใจง่าย
- **การสรุปความ** แตกต่างจากการย่อความ เพราะเป็นการสรุปความคิดรวบยอดและการสรุปความเฉพาะส่วน ที่ต้องการนำไปใช้

หน่วยที่ 15 การใช้ภาษาเพื่อศึกษาค้นคว้าและถ่ายทอดความรู้

การใช้ภาษาเพื่อศึกษาค้นคว้า และถ่ายทอดความรู้

การใช้ภาษาเพื่อศึกษาค้นคว้า

- การค้นคว้าเป็นการแสวงหาความรู้ของมนุษย์ ผู้ค้นคว้าที่ดีควรมีทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ พัง พูด อ่าน เขียน

การใช้ภาษาในกระบวนการถ่ายทอดความรู้

- ประกอบด้วย การบรรยายและการอธิบาย
- วิธีการถ่ายทอดความรู้ อาจทำได้โดยการยกตัวอย่าง การนิยาม การกล่าวช้า และการให้รายละเอียด
- การถ่ายทอดความรู้ ทำได้ทั้งการพูดและการเขียน

การใช้ภาษาในการอ้างอิง

- การอ้างอิง คือ การแสดงแหล่งที่มาของข้อมูลหรือแนวคิด ที่นำมาใช้ประกอบการเขียน โดยให้รายละเอียดส่วนต่างๆ ของแหล่งที่มาของข้อมูล เพื่อให้ผู้อ่านตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ในการอ้างอิงได้ มีวิธีการที่สำคัญ คือ การอ้างอิงในเนื้อหา การอ้างอิงแบบเชิงอรรถ
 - การเขียนข้อความที่นำมาอ้างอิง ควรนำหรือคัดข้อความ เท่าที่จำเป็น ควรอ้างอิงให้ถึงต้นแหล่งข้อมูล และควรอ้างอิงอย่างมีจุดมุ่งหมาย
 - การเขียนบรรณานุกรม ควรคำนึงถึงความถูกต้อง ความครบถ้วน และความสมบูรณ์

กิจกรรมการเรียนที่ 4: ศึกษาพระบรมราชโวหารในสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชที่กำหนดให้ แล้ววิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาเขิงสร้างสรรค์ จากนั้นให้สรุปความสำคัญ ความยาวประมาณ 5 บรรทัด

**พระบรมราชโวหาร
ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ประจำปีการศึกษา 2525
ณ อาคารใหม่ สวนอัมพร
วันจันทร์ที่ 26 มีนาคม 2527**

ข้าพเจ้ามีความยินดี ที่ไดมาทำพิธีมอบปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษารุ่นแรกของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมราชในวาระนี้ และที่ไดทราบรายงานของอธิการบดีว่ามหาวิทยาลัยดำเนินงานทุก ๆ ด้าน บรรลุผลตาม วัตถุประสงค์อย่างน่าพอใจ. ขอขอบใจที่ยกย่องให้ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ และขอแสดงความชื่นชมกับ บัณฑิตทุก ๆ คน ที่ไดรับเกียรติ ได้รับความสำเร็จในการศึกษา.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชมีจุดประสงค์สำคัญอย่างหนึ่ง ว่าจะส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยยึด หลักการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาคุณภาพของบุคคล ให้แต่ละบุคคลสามารถสร้างความเจริญมั่นคงแก่ต้นเอง ลังคอม และบ้านเมือง ให้อย่างขึ้น. ดังนี้ บัณฑิตของสถาบันนี้ย่อมจะต้องเข้าใจແเนื่องหัวกิจกรรมคุณค่าของวิชาความรู้ หรือ ศิลปวิทยาการทั้งปวงว่าคือปัจจัยสำคัญที่สุดในการสร้างความเจริญ. แต่นอกจากวิชาความรู้แล้วยังมีอีกสิ่งหนึ่งซึ่งทุกคน จำเป็นต้องมี คือวินัย เพราะวินัยนั้นเป็นพื้นฐานรองรับวิชาความรู้ ช่วยให้บุคคลทรงคุณความรู้อยู่ได้ และส่งเสริมให้ สามารถนำความรู้มาปฏิบัติการให้เกิดประโยชน์ได้. หากขาดวินัยแล้ว ถึงมีวิชาความรู้ก็อาจไม่นำมาใช้ หรือหากไม่ ก็อาจนำไปใช้อย่างไม่ได้ประโยชน์. วินัยที่กล่าวว่านี้ มุ่งหมายถึงวินัยในตนของหรือวินัยประจำใจตนของ ซึ่งตนเองจะต้องกำหนดขึ้น เป็นแบบฉบับสำหรับประพฤติปฏิบัติ ด้วยการใช้ทั้งสติทั้งปัญญาขับคิดพิจารณาກ่อนกรองอย่างรอบคอบทั่วถึง จนประจักษ์ ในเหตุในผลแน่แท้แล้วว่า ความประพฤติปฏิบัติอย่างนั้น ๆ เป็นแบบปฏิบัติที่ดีที่ถูกต้องเป็นสุจริตธรรม และจำเป็นต้อง ประพฤติปฏิบัติ เพื่อประคับประครองรักษาตัว และน้อมนำตัวไปสู่ความสวัสดิ์และความสุขความเจริญอันแท้จริงมั่นคง. ท่านทั้งหลายมีวิชาความรู้ที่สร้างเสริมขึ้นดีแล้วควรอย่างยิ่งที่จะได้ปลูกฝังบำรุงวินัยในตนของให้ก่อให้เกิดความดี ให้เชื่อมั่นในตัวเอง ให้เกิดความสำเร็จ ให้ได้เป็นคนดีแท้ ที่มีความรู้ความสามารถ มีระเบียบแบบแผนที่ดีในภายใต้พร้อม ผู้จะนำพา ตนเองและประเทศชาติไปสู่ความรัฐนาพากย์กันได้ในวันข้างหน้า.

ขออวยพรให้บัณฑิตใหม่มีกำลังกาย กำลังใจ และสติปัญญาอันเข้มแข็งสมบูรณ์และให้ประสบความสุข ความสำเร็จ พร้อมทั้งความเจริญทุกประการในชีวิต ขอให้ผู้ที่มาร่วมประชุมพร้อมกันในพิธีนี้ มีความพากย์ภูมิใจทั้งทั่วโลก.

